

DE XÀTIVA A VALÈNCIA I MADRID. BREU RESSENYA DE L'ASCENS I SUBSTITUCIÓ DE LES ELITS URBANES AL LLARG DELS SEGLES. I SELECCIÓ DE VEÏNS DE LA CONTRIBUCIÓ DE GUERRA DE 1837.

TEXTOS, TRANSCRIPCIÓ I NOTES

MARIANO GONZÁLEZ BALDOVÍ, 2026

Fragment de la llosa sepulcral de don Pedro Sanç Tallada i donya Aldonça Tolsà. Mitjans del segle XVI. Museu de l'Almodí. Els Sanç, els Tolsà i els Tallada són tres llinatges de la noblesa urbana de Xàtiva, que es desplaçaren cap a València. Foto MGB. 2023.

Si seguim, en lo possible, quins llinatges governaven la ciutat al llarg dels segles, quins eren titulars de senyories alfonsoins, propietaris de molins i de forns, i acaparaven els arrendaments dels serveis del municipi, o les administracions de senyories majors, i exercien càrrecs en la batlia i la governació, observarem una lenta, quasi imperceptible, desaparició d'uns d'aquests llinatges, substituïts per altres, que més avant també s'esborraren dels registres documentals.

Els estudis i publicacions que s'ocupen de la repoblació i del període final de l'edat mitjana, quan s'ocupen de Xàtiva, citen personatges i llinatges habitants d'un espai que no reconeixem com el nostre, de no ser pels topònims, perquè les persones ens resulten desconegudes. Partint de registres documentals del segle XVI, tant eclesiàstics com civils, que són els que hem estudiat amb més extensió, les elits urbanes, els titulars de tots els ressorts econòmics, polítics, administratius i fins i tot militars en són uns altres. S'havia produït una substitució, i quedaven recialles.

Al llarg de tot el XVI, i part del següent, poc més d'una dotzena de llinatges ocuparen tots els centres de poder i els mitjans de producció: Alós, Despuig, Fenollet, Ferriol, Gallach, Malferit, Martí, Roca, Sant Ramon, Rotlà, Sanç, Tallada, Torrella, i altres vinguts de fora però amb prolongat estatge en la ciutat, com la saga dels governadors Ferrer, la dels Milà d'Aragó i, finalment, la dels Cabanelles. En un segon nivell, podríem considerar com a llinatges significatius i influents els Albero, Anguerot, Armengot, els Borrell, Borja, Cerdà, Escrivà, els Domingo Olzina, els Guerau, els de La Tonda, Olomar, Pardo, Portadora, Pròxita, Real i València.

El XVII va ser la centúria que, paral·lelament a la diàspora camí de València de gran part dels llinatges esmentats, que ací quedaren difuminats, va propiciar la consolidació alguns i l'aparició de nous, que ocuparen els llocs i seients d'aquells que preferiren la capital. Famílies com els Agulló, els Albero, els Cebrià, Guitart, els Menor, Micó, els Pelegero, els Texedor, que interactuaren amb els epígons de llinatges anteriors, com ara la miríada dels Sanç.

En molts casos, l'ascens encetat en aquest segle, arribà a l'esplendor en el XVIII, com és el cas dels Agulló, els Belloch, els Cebrià, els Llinàs, els Menor o els Tàrrega, així com l'arribada de nous i desconeguts llinatges en la ciutat: els Berenguer de Morales, Conejero, Puigmoltó, Ruíz de Alarcón o Vallterra. Ja en el trànsit al segle XIX, entren amb força els Albalat, els Albelda, els Aliaga, els De Diego, Gosalbo, Llaudes, els Mora, Morales i Santandreu, els quals, repetint els processos anteriors, van anar reemplaçant els llinatges d'abans.

Ja des dels primers anys de la repoblació subsegüent a la Crema de Xàtiva, s'aveïnaren un bon grapat de mercaders francesos, fenomen que no era nou en la ciutat (els Camí, els de La Garde/Guàrdia, els del Pi i altres), excepte que aquesta nova onada va arribar amb una força i espenta que en tres generacions els va situar al cim de l'escala social de la burgesia. Eren famílies majorment de la regió del Bearn, també de Lió i Marsella, que formaren un fort i ben clos cercle endogàmic, com hem comentat, i altres autors també. Algunes d'aquestes famílies, com abans havien fet les mallorquines vingudes, s'establien alhora en les principals places mercantils de la governació o properes. Pares, fills i germans obrien negocis simultàniament, a més de en Xàtiva, en Dènia, Gandia i Alzira, recolzant-se els uns als altres, i casant-se entre ells, per a créixer amb major eficàcia. És el cas dels Barbarroux, Chaix, Disdier, Dufaur, Fourrat, Isnel, Lagier, Lamanette, Lostau, Maupoey, Minvielle, Olanier, Roman o els Rostand.

L'ocàs de l'Antic Règim, amb la pèrdua de les jurisdiccions, les confiscacions dels béns de mans mortes va ser un vendaval que va agranar el que quedava. Les grans famílies, algunes encara aristocràtiques, altres d'extracció burgesa, van eixir en desbandada de la ciutat, deixant les propietats rústiques en mans d'administradors i llogant les cases que havien habitat, junt a criats, tant a famílies de pas, com els jutges, o molt sovint trossejant-les en quatre, sis o més habitatges menuts per a llogaters de pocs recursos, inclús per a fàbriques.

El sotrac legal, econòmic i social va canviar el perfil dels llinatges de la ciutat, on ara vivien famílies mai vistes, en res paregudes a les medievals, les del XVI i del barroc. Xàtiva havia sigut com una plaça d'ascens, de la que les elits havien extret les rendes i riquesa per poder canviar a escenaris més prometedors, per eixe orde, València i Madrid.

En 1835 el país va entrar en guerra civil, la primera Guerra Carlina. L'Estat, val a dir la del bàndol *cristiano*, va abocar gran part de la hisenda en les despeses militars, fins que arribà un moment, com havia fet a primers de segle amb els francesos, en que necessità d'una derrama entre la població amb l'auxili del procediment de recaptació *Reparto del Equivalente*. Consistia en que el ministeri, a través dels intendants de la província, senyalava la quantitat que havia d'aportar cada municipi en funció del número d'habitants. I els ajuntaments, coneixedors del patrimoni de cada veí i de les rendes de treball, assignava a cadascú l'impost de guerra que li pertocava.

En desembre de 1837, l'Ajuntament de Xàtiva va confeccionar el llistat amb el repartiment per veïns, en el qual no sols es pot comparar el nivell de riquesa entre uns i altres, i veure com alguns mercaders plebeus superen en impost, i per tant en patrimoni, a altres precedits del tractament de don, sinó que també es pot prendre el pols a una ciutat *nova*, de famílies amb escàs o desconegut recorregut.

ALGUNS DELS LLINATGES DE XÀTIVA QUE VAN CANVIAR DE RESIDÈNCIA

Don Gaspar Sanç de Vallés Sanç, (Xàtiva, 1546-1591), senyor de Vallés. Retrat anònim. Col·lecció particular de Xàtiva. Els senyors de Vallés continuaren vivint en Xàtiva durant tres generacions més. El seu besnet, Jacinto Bernardo Sanç de Vallés Fenollet, nascut en Xàtiva en 1673, es va casar en València on vivia. Vegeu *Diplomatari*. Doc. 17340406. Aquesta branca dels Sanç ja no va residir mai en Xàtiva.

Don Francisco Bellvís Sanç. (Xàtiva, 1609- ? 1678). Senyor de Bèlgida, cavaller d'Alcántara. Retrat procedent de l'herència del marquès de Mondéjar, comte de Sellent. Museu de l'Almodí. Xàtiva. El seu avi patern, Vicent Bellvís Villalba, havia nascut en Palerm i es va casar en València amb una filla del senyor de Sellent. El fill, Francisco Bellvís Marrades, senyor de Bellús i Bèlgida, es va casar en Xàtiva amb Maria Sanç Sanç. Viviren en Xàtiva a temporades, com mostra el fet que tres dels deu fills que tingueren foren nascuts en dita ciutat. En casar-se amb una filla del senyor de Manises, es va traslladar a viure a València, on quedà arrelada aquesta branca.

Donya Tomasa Cerdà Portadora. Nascuda en Xàtiva el 1670, filla del senyor de Cerdà. Col·lecció del marquès de Montortal. Foto cedida per don Fernando Núñez-Robres. De la part paterna, descendia dels Cerdà, els Malferit i els Perpinyà, i per sa mare, del poderós llinatge Portadora, els Ferriol, els Albinyana i els Real. Va ser casada amb Gaspar Texedor Sanç de Vallés. El seu tercer net, Nicolás Galiano Tejedor, marquès de Montortal, es va passar a viure a València.

Carlos Roca Malferit, nascut en Aiello en 1691. Foto de la web de l'Ajuntament d'Aiello de Malferit. El llinatge nobiliari Roca de Xàtiva, entroncat amb les millors famílies de la ciutat, en alguna ocasió va acceptar unir-se a una plebea, si aportava bona dot. Va ser el cas Francisco Roca Ferrer, enllaçat amb la filla d'un mercader, Vicenta Ripoll Borja, el que no va ser obstacle per a que el seu fill, Jacinto, encara nascut en Xàtiva en 1645, fora elevat a marquès de Malferit. El fill de Jacinto, Carlos Roca Malferit, II marquès, ací retratat amb uniforme de maestrança de València, va traslladar la residència a la capital.

Joaquín Sanchis Berenguer de Morales. (Xàtiva 1777-València 1838). Capità de fragata de la Reial Armada. Col·lecció privada. Foto cedida pel seu descendent, comte de Mayans. Els Sanchis ennoblits, que en Madrid escriuen i pronuncien, *Sanchiz*, baixen tots de Gaspar Sanchis Terranet, doctor en drets (Xàtiva 1626-1706), fill i net de llauradors. Els descendents de Gaspar es casaren amb descendents de distingits llinatges de Xàtiva: Cebrià, Agulló, Guitart, Ferriol, i amb els Berenguer de Morales de la governació d'Oriola. El net, Joaquín Sanchis Navarro, veí de Xàtiva, va obtenir l'hàbit de cavaller de Montesa, i el fill d'aquest cavaller, també nascut en Xàtiva, és el capità del retrat. En dos generacions els Sanchis/Sanchiz, van passar a Madrid.

Úrsula Llaudes Montón (València Ca. 1838-Madrid 1908). Filla de Rafael Llaudes Meliana. Els Llaudes van arribar a Xàtiva al segle XVI, procedents de Mallorca. Eren llauradors, sastres i mercaders. Feren fortuna exercint de platers, fins poder pujar a l'aristocràcia de toga. Amb l'advocat i regidor, Vicente Llaudes Gosalbo, (Xàtiva 1758-1839), aquesta branca dels Llaudes va alçar el vol. El seu net, Rafael Llaudes Meliana, nascut en Xàtiva en 1816, després de fer el *Grand Tour* es va quedar a viure en València. Més avant, es va veïnar en Madrid, on, en 1857, va encomanar a Carlos Luis Ribera un retrat a cavall de la seua filla Úrsula Llaudes Montón. La pintura la conserva en dita ciutat una descendent, que, per cortesia, ens va permetre fotografiar-la. En 2008, van posar a la venda la casa de la Corretgeria de Xàtiva.

personas prevenidas por ordenanza, se vio una circular del señor intendente de la provincia, de veinte del mismo, en que dice que, debiéndose encontrar dispuesto este ayuntamiento y vecindario a auxiliar al gobierno con las anticipaciones que le autorizan las Cortes, con el fin de poder restablecer la paz; la diputación provincial encargada de realizar a buena cuenta de la contribución extraordinaria de guerra la mayor suma posible, había resuelto, de acuerdo con la intendencia, que se proceda al cobro de una cantidad igual a la que los pueblos satisfacen cada año por las contribuciones de equivalente y paja.

De consiguiente, que, según el repartimiento practicado por la contaduría de provincia y aprobado por la Diputación, le corresponden pagar a esta ciudad trescientos ochenta y dos mils doscientos setenta y un reales de vellón, que deberá abonar por terceras partes de quince en quince días, de modo que, a los cuarenta y cinco se halle totalizado el anticipo.

En su consecuencia, se acordó el debido cumplimiento en todas sus partes, procediéndose, acto seguido, a practicar el reparto de los referidos trescientos ochenta y dos mil doscientos setenta y un reales de vellón por reglas de equivalente; debiendo entregar la cantidad que a cada contribuyente le corresponda, por terceras partes, de quince en quince días, en poder de don Federico Mata,² a quien, desde ahora, se le nombra por depositario recaudador de la misma.

Según así es de ver y resulta de dicha acta que, estendida en papel del sello cuarto obra en la secretaría de mi interino cargo, a que me refiero.

Y, para que conste, en cumplimiento a lo mandado, libro y firmo la presente en Játiva, a quince de diciembre de mil ochocientos treinta y siete.

(tot seguit va un voluminós llistat, carrer per carrer, veí a veí, anotant l'aportació de cadascú a l'impost de guerra, del qual vàrem poder extraure unes poques fulles, corresponent a carrers del districte Ciutat, que transcrivim tot seguit).

Número de calle	Calle de Moncada ³	Reales de vellón	Maravedies
2	Vicente Trinchant	2058	28
2	Viuda de José Ferrer	67	24
	Herencia de Miguel Conejero	308	28
4	Martin Carchano, sastre ⁴	77	8
5	Don Jayme Puig y Reig	189	14
6	Don Ramón Roca	414	20
6	Herencia de la viuda de don Félix Roca ⁵	113	16
8	Don Francisco Navarro, médico	291	12

² Federico Mata Ramírez, natural de Sarrion en el Baix Aragó, era tinent del batalló d'invàlids. Devia fer algun temps que residia en Xàtiva, el suficient com per a introduir-se en la societat local, com ho prova el fet que, sense dubtar, el van designar recaptador de l'impost, un càrrec sempre delicat que es confiava a persones de prestigi i solvència econòmica. Va arrelar i deixar molta descendència. Morí en 1880.

³ La relació de veïns del carrer Moncada, que el document posa el número 2, comença des de la plaça de la Trinitat i va avançant cap a ponent

⁴ Martín Carchano Pareja, casat en 1793 en Santa Tecla, besavi de José Carchano Requena, primer conservador del Museu de Xàtiva

⁵ Anna Maria Bellver Marqués, que havia mort en agost de 1834, viuda de Félix Roca Povo.

9	Rosa Andreu	87	26
9	Viuda de don José Juan Llaudes ⁶	1904	32
10	Francisco Mallol	195	20
10	Manuel, zapatero, comerciante	205	30
11	Don José Martínez	0	0
12	Don Mateo Acevo ⁷	137	6
	Total	6052	26
	Bernardo Sanz	108	4
12	María Valentí	46	12
14	Don Juan Tudela ⁸	108	20
15	Don Roque Fourrat ⁹	1781	14
16	Señor marqués de Montortal ¹⁰	3045	26
17	Don Ignacio de Diego ¹¹	2919	6
18	Don Miguel Lagier ¹²	635	6
	Don Sebastián Lagier	361	20
	Don Jaime Lagier	389	4
	Doña Gerónima Lagier	490	28
	Doña Rosa Lagier	394	10
	Doña Ramona Lagier	432	4
19	Viuda de Francisco Dufaur ¹³	212	20

⁶ Teresa Agramunt Párraga, viuda de José Juan Llaudes Gosalbo (1760-1823).

⁷ Mateo Acebo Villar. (Ribadeo, 1789-Xàtiva, 1854. Tinent coronel de la secció d'Invàlids de Xàtiva, Casat en 1825 amb Ildelfonsa Meliana Pacheco de Xàtiva. Vivien en el carrer Moncada, actual n° 26.

⁸ Juan Tudela de La Tonda, natural de Benigànim, casat en 1826 amb Teresa Llaudes Agramunt, de Xàtiva, nascuda en 1805, filla de José Juan Llaudes, que vivia en el mateix carrer. Ara per ara no podem saber en quina casa vivien els Tudela-Llaudes.

⁹ Roque Fourrat Amat era nascut en 1766. No hem trobat cap casament ni fills, ni data de defunció. Potser vivia en la casa n° 20 actual del carrer, que en el XVII era dels Malferit. Era fill de Roque Fourrat Roman, natural del Delfinat francès, i de Joaquina Amat. Aquest matrimoni va alçar la casa existent en la banda sud dels Quatre Cantons.

¹⁰ La casa de Montortal és ben coneguda i encara conserva gran part de l'arquitectura del segle XIV. Originalment va pertànyer als Escrivà segons el motiu heràldic dels escacs pintats que es conserven en alguns dels socarrats de la sala de la quarta crugia que dona a l'hort. Al llarg dels segles va pertànyer a diferents llinatges. A finals del XVII va ser adquirit pels marquesos, els quals el veneren en els anys 80 de la passada centúria.

¹¹ Ignacio de Diego Morell, (1779-1837) era fill d'un llaurador i *Diezmero* de Cullera, que es va enriquir. La família va viure primer al carrer Engay, i en ennoblir-se, Ignacio va encomanar a l'arquitecte Pina que li alçara una casa en el carrer Moncada en un solar segregat de l'hort de la casa situada a ponent, el que es veu ben bé en el cantó dret de pedra de la casa de Montortal, indicador que originalment estava exempta per eixa banda, és a dir, donava a l'hort lateral.

¹² Miguel Lagier Peix, nascut en 1774, pare de tots els altres, que eren de cognom Lagier Lostau: Jaime, 1811, Sebastián, 1812, Jerónima, 1813; Rosa 1816. Tots ells vivien en l'edifici que ara és Casa de la Juventut. És significatiu que tributaren sis membres de la mateixa família.

¹³ Francisco Dufaur Rostand. (1759-1827), casat amb Isabel Melquió Destrem, de València.

19	Administración de don José Martí Roca	61	26
21	Joaquín Carrasquer, carpintero	25	26
	<i>Total fins ací</i>	11012	22
21	Viuda de Miguel Martínez	72	20
22	José Muñoz, carretero	64	12
24	Don José Llinás ¹⁴	197	28
	Calle del León¹⁵		
1	Don Salvador Gil, médico ¹⁶	20	20
2	Herencia de Sebastián Mas	25	8
	Herencia de Manuela Ferrer	122	18
3	Pedro Blesa, labrador	106	2
4	José Carrasquer, carpintero	25	25
5	Vicente Pelegero, labrador	39	28
	Plaza de la Trinidad		
1	Don Francisco Cantó	115	27
	Mariano Martínez, labrador	309	2
2	Joaquín Calatayud, escribano	480	16
3	Doña Rosaria Deesa ¹⁷	61	26
	<i>Total fins ací, des de la darrera suma</i>	2291	30
	Calle del Canónigo Cebrián¹⁸		
2	Don Félix Ferrer, abogado	87	12
3	Vicente Tomás, torratero	12	30

¹⁴ Josep Llinàs Sanchis, regidor de Xàtiva, maestrante de Ronda, pertanyia a la quarta generació de descendents d'un mercader de Mallorca, que, com en una part molt significativa dels mercaders immigrants, van fer fortuna i ben casar amb les millors famílies del moment. Per altra documentació sabem que havia llogat la casa al compte de Ripalda, que, com no, vivia en València i tenia en Xàtiva d'administrador a Mariano Magraner Soler. Dita casa és l'edifici del carrer Moncada 2 actual, front l'església de Sant Francesc, que es va esfondrar en 1969. Vegeu al *Diplomatari* els documents Doc. 18080825 i Doc. 18200410.

¹⁵ Hui carrer del Portal del Lleó.

¹⁶ Potser Salvador Gil Grau, professor de medicina, nascut en 1775, fill d'un moliner, casat amb Àngela Pelegero Deza, filla del Ier. baró de Sacrolirio. O també el fill, Salvador Gil Pelegero, nascut en 1808, del que no tenim més informació.

¹⁷ María Rosario Deza Miralles, natural d'Elx, es va casar en Xàtiva en 1812 amb Vicente Pelegero Deza, (1778-1833) II baró de Sacrolirio.

¹⁸ Comença la relació dels veïns del carrer des de la part baixa, perquè va a continuació del carrer Sant Francesc.

4	Don Manuel Perona, abogado ¹⁹	51	16
	Viuda de Vicente Ramón	68	6
	Viuda de Ignacio Mateu ²⁰	130	16
	Francisco Mateu	23	24
	Viuda de Manuel Perona ²¹	527	20
7	Viuda de Francisco Albalad	270	8
8	Fernando Albalad	55	20
8	Antonio Ramón, labrador	20	20
9	Mariano Talens, cirujano	51	16
10	José Fasanar, calderero?	51	16
11	Antonio Camarena, zapatero	25	26
	Total del carrer fins ací	1777	6
12	Joaquín Ginés, calderero?	41	6
14	Manuel Martí	11	20
18	Viuda de Serapio Gisbert ²²	30	30
19	Bautista Micó, labrador	12	30
22	Rafael Bolinches, labrador	55	12
23	Vicente Estruch	59	24
25	Viuda de don Luis Llaudes ²³	1937	28
25	Doña Luisa Llaudes ²⁴	19	20
	Plaza de Santa Tecla		
1	Administración de don Joaquín Royo	350	26
2	Javiera Davó ²⁵	150	2

¹⁹ Manuel Perona Esbrí, (1808-1877), advocat, després regidor de Xàtiva.

²⁰ Ignacio Mateu Dasí, casat en 1799 amb Ignacia Esbrí Bella, cosina de Manuel Perona Esbrí.

²¹ La viuda era Rosa Antonia Esbrí Bella, nascuda en 1775.

²² Serapio Gisbert Sucies, nascut en 1771. Es va casar en Santa Tecla en 1804 amb Serapia Gil. Tant pels patronímics, -Sant Serapio va ser un frare mercedari- com pel casament en Santa Tecla, estos veïns vivien al costat de ponent del carrer, ja que el pany de cases de llevant era el límit del territori parroquial de la Seu.

²³ Luis Llaudes Gosalbo (1771-1834), casat en 1796 amb Dolores Bernarda Moxica Talens.

²⁴ Luisa Llaudes Moxica, filla de Luís i Dolores. Aquests Llaudes vivien en la darrera casa pujant, del carrer Canonge Cebrià. Tanmateix, no queda clar a quin edifici correspondria. L'actual casa n° 4 del carrer la va adquirir una ascendent dels Moxica, en 1706, que també compraren la n° 2 del carrer i la casa gran adjacent de la plaça de Santa Tecla, i en aquell indret viviren més de cent anys. Hi ha l'inconvenient que la casa ara n° 2, formava part de la gran de Santa Tecla, així que no sabem si comptava com a casa del carrer o de la plaça. Una altra dificultat és la dels llogaters que poden emmascarar els propietaris. I per últim, també és possible que l'apunt referent als Llaudes fera esment a la casa ara n° 3 del carrer, que també és la darrera pujant, a mà esquerra.

²⁵ Xaviera Davó Cerdà, batejada en 1780, casada en 1797, en Santa Tecla, amb José Peix Isnel.

2	José Davó, labrador ²⁶	26	8
3	Francisco Maset, tratante	12	30
3	Rafael Bertual, carretero	51	16
3	Herencia de don José Morant ²⁷	419	26
	Total des de la suma anterior	3230	6
	Calle de Costa²⁸		
1	José Ucheda, comerciante	90	2
2	Viuda de Vicente Rodrigo, comerciante	12	30
3	Bautista Roig, comerciante	123	12
4	Peregrín Cervera, sombrerero	117	12
5	José Ridocci, comerciante ²⁹	319	4
6	José Belda, comerciante	122	
	Calle y Plaza de Roca		
1	Don Peregrín Meliana ³⁰	747	30
3	Peregrín Lahoz	115	28
4	Don Francisco Pla, abogado	38	20
5	Vicente Olzina, hornero	15	16
6	Don José Santandreu ³¹	1638	28
7	Ramón Simarro, pintor	137	14
7	Viuda de Manuel López	92	22
8	Don Mariano Baldoví ³²	317	2

²⁶ José Davó Cerdà, germà de l'anterior, casat en 1814 amb Rita Alba López.

²⁷ José Morán Infante (1783-Valencia, post 1821), brigadier, casat amb Teresa Portolés Piquer. Era net de Félix Infante Cebrià, que vivia en la plaça de Santa Tecla, banda de ponent, on vivia també la viuda de José Morán.

²⁸ Actualment carrer de Matilde Ridocci.

²⁹ José Ridocci Giambonini (Vanzone, Itàlia 1796-Xàtiva 1872), avantpassat de Matilde Ridocci, nom que hui du el carrer.

³⁰ Peregrín Meliana Navarro, nascut en 1791, fill del secretari de l'ajuntament Luis Meliana Codina.

³¹ José Santandreu Ximeno (1787-1850), casat amb Vicenta Tudela de La Tonda. Atès el seu relleu social, la casa que ací es registra, a continuació del forn, pensem que era la de don Luis Cerdà. Vivia abans al carrer de Sant Vicent, i posteriorment a la desamortització, en la casa Santandreu, junt a l'església de Sant Domingo.

³² Mariano Baldoví Iborra, (1785-1867), notari, escrivà del jutjat. Dita casa, ara abandonada, correspon al número 19 actual de la plaça.